

Воскресіння Лазаря

Юрій Гундарів

Лазарю Беренсону у серпні цього року виповнилося аж 99(!) років.

Людина унікальної долі, величезної ерудиції й неймовірної доброзичливості. Додам: і відчуття гумору. "Воскресіння Лазаря" — саме так він відреагував на мій невеличкий нарис про нього.

Кажуть, не можна двічі увійти в одну річку. Проте йому це вдалося: спочатку хлопчиком із мамою побував у Тель-Авіві ще до створення Держави Ізраїль, а згодом уже дорослою людиною повернувся до цього міста.

Усім серцем вболіває за Україну, адже багато років викладав латину в Харківському медичному. Досі цитує напам'ять Лесині рядки...

Майже щотижня можна побачити його нові нариси і рецензії. Недавній його есей про Томаса Манна просто приголомшує — такий рівень, наче сам німецький класик пише про себе...

Ім'я Лазар походить від давньоєврейського імені Елеазар, що означає "Бог допоміг". Тож нехай Бог й надалі допомагає Лазарю Ізрайлевичу Беренсону!

Якби таких дюдєй було більше,
вони не вбивали би одне одного,
а зустрічали би сонце, складали вірші —
жили б із Богом...

Вони не згиналися би під тягарем пороків,
мов човни прогнилі, розтроснені вітром,
а жили б у злагоді до ста років,
даруючи іншим світло!